ל) [שבת קיג. קטז. קדושיןסה.], כ) גיטין מח:,

ג'יק לה: [לקמן טו. קי: בכורות נב.], ד) לקמן עב:

ב"ב קנו: [ע"ש ובפי

רשב"ם). ה) וכתובות נב:ן.

ו) ע"ל ד"ה שעבוד.

הגהות הב"ח

(h) רש"י ד"ה דא"ל אחוי

וכו׳ כשיעמידוך בדין ומזכו וכו׳ נשכילי אז כא

ואשלם: (ב) ד"ה ויש לו

וכו' קרקע משונחת יש לומר כגון שגזלה:

קיז א ב ג מיי' פי"ט מהל' מכירה הל' ב סמג לאוין קט ועשין פב טוש"ע ח"מ סי' רכו סעיף

ין. ד ומיי׳ שם ופ״ל הל׳ יג ו נמיי שם ופי קלב סעי׳ טוש״ע שם ופי׳ קלב סעי׳ ו]:

ין. היח ה מיי׳ פ״ט מהלי גזילה ואבידה הל' ה ופכ"א מהל' מלוה ולוה הלי א סמג עשין עג לד טוש"ע ח"מ סי" שעג סעיף ב:

קים ו מיי פ״ט מהל׳ גזילה ואבידה הלי ז ופכ״א מהלכות מלוה ולוה סב שוש"ע שם לה ל ל שניף א וסי׳ קטו סעיף א: קב ז מיי׳ פכ״א מהל׳ מלוה ולוה הל׳ א ופי"ח מהלי אישות הלי יג סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' לג סעיף כא וסיי קיב סעיף ז: קבא ח ט מייי פכ"א מהלי מלוה ולוה

גזילה ואבידה הל' ו ו סמג עשיו עג טוש"ע ח"מ סי׳ שעג סעיף א: קבג כ מיי׳ שם הלי ח טוש"ע שם סעיף

מהנ' מנוה ונוה הל' א סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי' קטו סעיף

ב: קבד ל מיי שם הלי ד סמג שם טוש"ע ה"מ סי׳ שעב סעיף א:

רבינו חננאל והחזיק בה איז יכול לחזור בו הלוקח ואפי׳ באחריות נמי אין יכול לחזור בו דיכול למימר ליה אחוי לי טירפא ואשלם לך הא דאמר אביי המוכר שדה לחבירו ל) ויצאו עליה עסיקין וכו׳ וזו השמועה היא בפ׳ מי שהיה נשוי שתי נשים ובתחלת בבא קמא: איתמר המוכר לחבירו ונמצאת כלומר שלו שאינה גזולה היתה בידו סוגיא רשמעתא בשבח דשבחא ארעא ממילא ופליגיז רב אועא ממילא (פליגי) דב ושמואל הכא רב אמר יש לו מעות ויש לו שבח ישמואל אמר מעות יש ושמואי אמו מעותיש לו שבח אין לו. ואמר רב נחמן אע״פ שפירש לו את השבח אין לו. מתיב רבא מהא דתנן במס' גיטין פ' הניזקין אין מוציאין לאכילת אין כוובאין לאכילות פירות ולשבח קרקעות ולמזון האשה והבנות מנכסים משועבדים מפני מיקון העולם הא מבני חרי מוציאין מאי לאו בלוקח מגזלן. ופריק רב נחמן תרוייהו לאכילת ³ פירות ולשבח קרקעות בבעל חוב ופשוטה היא. רבא אמר כגון שגזל שדה מליאה פירות ואכל

א) אולי צ"ל זו השמועה היא יכו׳ או דל"ל הא דאמר אביי ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות וכו' חו השמועה היא וכו'.

הפירות וחפר בשדה

בורות שיחין ומערות ובא

הנגזל להוציאה מידו כו׳.

ב) לפנינו בגמ' דרישא דאין מוציאין לאכילת פירות בודאי בגחל ונגזל מיירי ואולי דרבינו סים לו ני׳ אחרת בנמ׳ וצ״ע.

ריש דו שבח. שהנגזל לוקח הקרקע עם השנח ואינו משלם ללוקח רק היניאה כדין יורד לחוך שדה חבירו שלא ברשות נתן מעות שהקרקע נקנית בחזקה והמעות על זה מלוה: חייםא. דאם השבח יתר על היציאה נותן לו את היציאה ואותו שבח היתר יקח שק מלא קשרים: מכי דייש אמלרי. מתקן גבולי השדה ומגביהם: הלוקח מן הגולן ומיירי שנגולה ריקנית: רשבואל אבר מעות איכא דאמרי אפי׳ באחריום נמי. אע"ג דסוף סוף עליה הדר אין

יש לו. אפילו קנאה שלא באחריות כדפי׳ לעילי וכן משמע דמיירי דומיא דהכיר בה שאינה שלו דלהמו דמיירי על כרחך שלא באחריות כדקאמר שמואל מעות מתנה דאי באחריות אמאי מעות מתנה:

םיפא נמי בגוול בו'. מרישא עלמה היה יכול להקשות כדמקשה בסמוך אלא כמה שיכול להקשות משבח גופיה פריך: הגריץ גמי בבעל חוב. בפרק מי שמת (ב"ב דף קמ: ושם ד"ה גובה) ללה להוכיח דחקני קנה ומכר משתעבד מהכא דגבי בעל חוב שבח שלה היה בעין בשעת הלואה ודחי ר"מ היא דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם וא"ת ולוכח משמואל דאמר בעל חוב גובה את השבח ושמואל גופיה הוא דבעי ליה התם דלא מצי למימר דשמואל נמי סבר כר"מ ומבעי ליה אליבא דרבנן דהא בפרק אע"פ (כתובות דף נט.) פסק שמואל כר' יוחנו הסנדלר דלית ליה אדם מקנה כו׳ וי"ל דהא דאמר שמואל בעל חוב גובה את השבח היינו לפי המסקנא דהתם דפשיט דאקני קנה ומכר משתעבד אף לרבנן ואם תאמר אדרבה לוכח מהכא דלא משתעבד מדלא טריף בע״ח ממשעבדי דטריף לוקח דאין לומר דאחר שטרף בע"ח קרקע מן הלוקח קנה המוכר קרקעות ומכרן דא"כ גם השבח יגבה מהנהו משעבדי דגם השבח היה קצוב כיון שכבר טרף הבעל חוב קודם שלקח זה הקרקע וי"ל דמיירי שזה הקרקע עשאו המוכר לבעל חוב אפותיקי ולכך גובה אותו בע"ח ואע"פ שיש שאר משעבדי אך קשה אמאי דחיק לדחויי בפרק מי שמת (ב"ב דף קנו: ושם) הא מני ר"מ היא יעמיד כשעשאו אפותיקי דאו בעל חוב גובה את השבח היתר על היציאה חנם כדין יורד לתוך שדה חבירו כדמשמע לקמן או יעמיד בלוקח מן הגזלן וכגון שיש לו קרקע או קנו מידו כדמתרך לקמן בשמעתין:

יכול לחזור בו "משהחזיק בה אינו יכול לחזור בו דא"ל חייתא דקטרי סברת וקבלת מאימתי הויא חזקה ימכי דייש אמצרי ואיכא דאמרי יאפילו באחריות נמי דאמר ליה אחוי מרפך ואשלם לך איתמר המוכר שדה לחבירו ונמצאת שאינה שלו רב אמר יש לו מעות ויש לו שבח ושמואל אמר מעות יש לו שבח אין לו בעו מיניה מרב הונא פירש לו את השבח מהו מעמא דשמואל משום דלא פירש שבחא והכא הא פירש לה או דלמא מעמיה דשמואל כיון דלית ליה קרקע מחזי כרבית א"ל שאין ולאו ורפיא בידיה איתמר אמר רב נחמן אמר שמואל מעות יש לו שבח איז לו אע"פ שפירש לו את השבח מאי מעמא כיון דקרקע אין לו שכר מעותיו עומד ונומל איתיביה רבא לרב נחמן סיאין מוציאין לאכילת פירות הולשבח קרקעות יולמזון האשה והבנות מנכסים משועבדים מפני תיקון העולם ממשעבדי הוא דלא מפקינן הא מבני חורין מפקינן וקתני מיהא לשבח קרקעות מאי לאו בלוקח מגזלן לא בבעל חוב אי בבעל חוב אימא רישא אין מוציאין לאכילת פירות ואי בבעל חוב בעל חוב מי אית ליה פירי יוהאמר שמואל בעל חוב גובה את השבח שבח אין "אבל פירות לא אלא פשיטא בגוזל ונגזל ומדרישא בגוזל ונגזל סיפא נמי בגוזל ונגזל מידי אריא הא כדאיתא והא כראיתא והא לא תני הכי סלשבח קרקעות כיצד הרי שגזל שדה מחבירו והרי היא יוצאה מתחת ידו כשהוא גובה גובה את הקרן מנכסים משועבדים ושבח גובה מנכסים בני חורין היכי דמי אילימא כדקתני גזלן ממאן גבי אלא לאו "כגון שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה א"ל לאו תרוצי קא מתרצת תריץ גמי בבעל חוב ת"ש לאכילת פירות כיצד הרי שגזל שדה מחבירו והרי היא יוצאה מתחת ידו כשהוא גובה גובה את הקרן מנכסים משועבדים ופירות גובה מנכסים בני חורין היכי דמי אילימא כדקתני גזלן ממאן גבי אלא לאו יכגון שגזל שדה מחבירו ומכרה

כגון שגזל שדה מחבירו אַ מלאה פירות ואכל את הפירות וחפר בה בורות שיחין ומערות בא נגזל לגבות קרן גובה מנכסים משועבדים בא נגול לגבות פירות גובה מנכסים בני חורין רבה בר רב הונא אמר כגון

כשעמד

שנטלוה מגולן: לא בבעל חוב. שטרפה בעל חוב ממנו בשביל חובו ולא גזולה הימה דההיא ודאי אית ליה שבחא דמכירה מעלייתא היא כל זמן

לאחר והשביחה אמר רבא הכא במאי עסקינן

מתך בשבילי בא ואשלם לך וכל כמה דלא עמדת בדין איני ירא מהם: שאינה שנו. שלא היתה של מוכר שהיתה גזולה בידו והנגזל בא ומוליה מיד הלוקח: יש לו. ללוקח מן המוכר מעות: ויש לו שבח.

יכול לחזור בו שהמוכר מעכב עליו

ולא מצי אמר הוא הואיל וסופד לשלם

לי מעותי השתא דבידי אעכבם:

דאמר ליה אחוי טרפך ואשלם לך.

כשיעמידוך (ה) ויזכו בדין ויכתוב לך

הדיין שטר טורף עלי שבדין טרפוה

אם זה השביח את הקרקע בובל

יכול לחזור בו. ובשלא נתן מעות: אינו יכול לחזור בו. ואפילו לא

הגהות הגר"א [א] גמ' מלאה פירות. נ"ב הרמב"ם ל"ג לה (ועמ"ש רבינו בח"מ סי׳ שע"ג ס"ה :(6"

או בגדר קודם שהוליא נגזל מידו גובה לוקח מן המוכר שבח. ואם תאמר הנגזל יתן השבח שהרי השיבו הרחע משובחת כי כגון שגולה מוסף רש"י משובחת והכסיפה ביד הגולן: שבח יכול לחזור בו. אם יכול לחזור בו. לם לל מן מעות (כתובות צג.) משהחזיק בה אין יכול לחזור בו. שהקלקע נקנה כחוקה כי ל"ל מון ויבן שמחזיקין מעות לחמר מזין ויש שמחזיקין מיד ונותנין מעות לחמר מזין היים בתחומנין מעות לחמר מון היים בתחומנין מעות לחמר מון היים בתחומנים מעות החמר התחומנים מעות החמר התחומנים מעות החמר התחומנים מעות החמר התחומנים מעות לחמר התחומנים מעות החמר התחומנים מעות החמר התחומנים מעות התחומנים מעות החמר התחומנים החמר התחומנים מעות החמר התחומנים החמר החמר התחומנים התחומנים החמר התחומנים ה אין נו. לקתן מפרש טעמה: פירש לו את השבת. כשמכרה לו התנה אם יטרפוה מידך אשלם לך את השבח מהו: כיון דלים ליה קרקע. הואיל ואין קרקע זו שלו נמצא שאין זמן ומשהחזיק בה נתחייב כאן שום מכר והמעות מלוה אללו המעות (שם). חייתא הקטרי. שק קטן מלא קשרים (שם) שק קשורה מלא רוח (ב"ק ט.). סברת וכשמשלם יותר ממה שנטל מחזי כרבית: אין ולאו. תחילה אמר אין וחזר ואמר לאו. רפוי היה הדבר בידו והבלת. בדמי שלא היה יודע טעמו של דבר יפה: כסף, כלומר נתרנית לאבד לחכילת פירות כו'. מפרש להו לקמן: מעותיך מספק (כתובות צג.). אפילו באחריות צג). אפילו באחריות
במי. מככה לו, אינו יכול
לחזור בו מחמת עסיקין
ולא אמרינן סוף סוף עליה
הדר ואטרוחי דייני למה לי
(שם) אפילו קיכל אחריות למוון החשה והבנות. תנחי כתובה שמקבל עליו את תהא יתבא בביתי ומיתונא מנכסי וכן הבנות בנן נוקבן דיהוו ליכי מינאי אינון יהון יתבן בביתי ומיתזנן מנכסי עד דתלקחן עליו דיש לומר הואיל וסופו לחזור עליו עכשיו נמי יחזור לגובריום. אין מוליאין לאחד מכל אלו ויטלנה, אפילו הכי אינו יכול מנכסים משועבדים: מפני מיקון לחזור כו (ב"ק ט.). אחוי לחזור כן ,_ טרפך. שכתבו לך כ"ד שטר טירפא שבדין נטלו שטר טירפא "דידי לר שילאה העולם. שאם אתה אומר יטרפו לקוחות על כך אין לך אדם שלוקח שדה מחבירו דהה אין לך אדם שאין השדה מידן בדין ותחזור עלי לטרוף, ואשלם לך. וכל זמן שלא ינאה מידן לא חוב זה מוטל עליו ודבר שאין לו קלבה הוא ואכילת פירות ושבח קרקעות שהרבה עוררין שחין כמי דבר שאינו ידוע הוא ואין זוכין כדין (כתובות צג.). אין ולאו. לא היה מחזיק הלקוחות יודעין להזהר בכך: מאי בדבריו, פעמים שאמר הן ופעמים שאמר לאו, ורפיא לאו בלוקה שדה מגולן. והשביחה ובא נגזל וטרפה חוזר לוקח וגובה קרן בידיה. ולא היתה מוחזקת מן המוכר אפילו מנכסים משועבדים רפויה היתה התשובה בפיו שמכר אחר מכירה זו דשטרו של (שבת קיג.). אין מוציאין לאכילת פירות. הגחל שדה ומכרה לאחר חרעה זה קודם שכתב בו אחריות והשבח מנכסים בני חורין ולא ממשועבדים ולמחה ועשתה פירות וכא מפני תיקון העולם שהשבח לא היה נגול וגבאה עם פירותיה מן קלוב בשעת מכירה כשקיבל עליו כי אם היציאה, חוזר הלוחח אחריות אלמא אית ליה ללוקח שבח הקרקע מנכסים משועבדים שמכרה לו באחריות וכתב שלא טרפה ממנו שאם פרע המוכר מעותיו לבע"ח הרי הוא מסולק מן הלקוחות הלכך כי משלם ליה יותר ממה שקיבל השתא הוא דהדר זבין מיניה קרקע המכורה לו ולא מחזי כשכר מעותיו: **לאכילח פירוח.** ס"ד הא מיירי בשדה שטרפוה מליאה פירוח מיד הלוקח וחוזר לוקח לגבוח מן המוכר ואי בשטרפה בעל חוב מי אית ליה לבע"ח פירות גמורין המחוברין בקרקע ואינן לריכין לקרקע כלום שיכול הפירות מנכסים בני חורין ולא ממשועבדים, לטורפן: גובה אם השבח. וכל הקרקע טורף מיד הלוקח כמו שהיא משובחת ע"י הלוקח: בגוול ונגול. וכגון שגזלה עם פירותיה ומכרה מפרש טעמת, וכן לשבח אי נמי גזלה בלא פירות ומכרה לאחר ועשה בה פירות וטוען נגזל ארעאי אשבח. ומיהו היניאה שהוניא הלוקח ישלם לו הנגזל שהרי השביחה קרקעות. אס מתוך כך הושבחה יותר ואם אין השבח יותר אלא היליאה יתירה נותן לו יליאה שיעור שבח ודיו: הא כדאיתא כו'. רישא בנגזל וסיפא בבעל חוב ולקמיה מוחיב לה מרישא: והא לא סני הכי. בברייתא עלה דהך מתניתין דאין מוליאין דחוקמה בבעל חוב: והרי היא הלוקח בנטיעת אילנות או טייבה בזבל ודיירה (גיטין

כעל חוב גובה :::חוז

את השבח. בעל חוב שהלוה לחבירו מעות ומכר

לוה הנכסים והשביחום

סגוף והשנת (בכורות נב.)

ואינו מחזיר ללוקח כלוס (ב"ק צה:). ומכרה לאחר

שנטלוה יולאה מתחת ידו של לוקח, שהנגול מוליאה בדין (קקטן עב:). כשהוא גובה. כשהלוקח גובה מעות מן הגולן (שם). מגבסים משועבדים. טורף לקוחות שלקחו אחריו, מפני שהאחריות שכתב בשטר מכירתו קודס למקחו (שם). ושבה גובה מגכסים בני חורין. ולא ממשועבדים, מפני תקון העולם, דאין הלקוחות יכולין להוהר בדבר שאין לו קצבה כגון אחריות השבח והפירות, דבשלמא בקרן מהרין להניס מקום לגבות ממנו אי לא מהרו אפסידו אנפשייהו (שו

יולחה מסחם ידו. שבית דין מוליחין אותה מידו: כשהוא גובה. לקמיה מפרש לה: אילימא לדקסני. שלא מכרה גזלן ומידו היא יולאה

בדין: גולן ממחן גבי. ממחן יש לו לגבות וכי מה נתן בה: והשכיחה. והרי היא בדין יולחה מתחת ידו של לוקח אלמח אית ליה שבחא

ללוקח מגולן: שגול שדה מחבירו ומכרה לחתר והשביחה. ונעשו פירוח גמורין ונגול לוקחה עם פירוחיה וחינו נותן אלא יציאה דקאמר

ארעאי אשבח וקחני דלוקח חוזר וגובה מגולן מן המחוררין: אמר רבא כו'. האי כשהוא גובה לאו בלוקח קאמר דבשלא מכרה עסקינן

וגובה את הקרן דקאמר בנגול. וא"ת קרן אמאי גובה מנכסים משועבדים הרי קרקע לפניו כגון שחפר בה בורות דאפחתה משוייה: